

[Brixtofte]

oplysningskampagne, som det hedder – at mange borgere jo har adgang til at gå op til socialforvaltningen for at få ændret indkomstgrundlaget og derved få socialindkomsten baseret på et nyere skøn. Det drejer sig om mange hundrede tusinde mennesker, som vil have et andet 1981-grundlag end det forældede 1979-grundlag, som socialindkomsten hviler på. Hvis de ikke i tide – og fristerne for EDB ligger omkring midten af december, den 10.–12. december – når at klage, vil de pr. 1. januar 1981 få udbetalt for lidt pension, for lidt børnetilskud og for lidt af en række andre ydelser, f. eks. boligsikring. Det vil vise sig i løbet af januar måned, at vi får et kaos på socialkontorerne og på skattekontorerne, hvor borgerne vælter op og fortæller: vi har fået for lidt, vi har fået det beregnet på et forældet grundlag, vi skal have lavet det om. Det har man ikke sørget for at oplyse borgerne om i tide, så de kunne gå op og få lavet tingene om, så de ikke kom i den klemme.

Agnete Laustsen (KF):

Ved behandlingen af de sidste to lovforslag kom jeg med en række bemærkninger om, hvordan vi fra konservativ side opfattede gennemførelsen af den såkaldte første fase af socialindkomsten, så jeg tror ærlig talt, at jeg vil indskrænke mig til at henvise til, hvad jeg har sagt ved denne behandling. Det stod vist klart for alle, at vi under ingen omstændigheder var tilfreds med de resultater, som ordningen havde vist sig at få i praksis.

Derfor kan jeg om dette forslag kun sige, at vi kan gå ind for en eventuel udsættelse af socialindkomstens ikrafttræden. Jeg kan sige, at vi egentlig allerhelst så, at vi fik mulighed for totalt at ophæve den lov. Nu er det altså ikke det, der foreslås her, men en udsættelse, og den kan vi gå ind for.

Vi mener, at ministeren i højere grad burde have koncentreret sig om at få første fase af socialindkomsten gennemført på en forsvarlig måde fremfor at fremkomme med de forslag, som vi netop nu har behandlet, om en slags anden fase. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde under den foregående behandling, at det efter vores mening ligner optræk til en ny kildeskatteskanale.

Birthe Nielsen (SF):

Hvis vi skal være positivt indstillet over for fremskridtspartiets forslag, er det ud fra nogle helt andre forudsætninger end dem, fremskridtspartiet fremfører, nemlig den, at regeringen ikke længere er bundet til forligspartierne. Så kunne der være grundlag for en ændring af socialindkomsten, som jeg tidligere har nævnt bl. a. med hensyn til en rentefradragsreform og en mere retfærdig fordeling af de sociale ydelser end den, vi nu er vidne til. En udskydelse kunne også give grundlag for en ændring af bistandsloven gennem en ændring af det indtægtsniveau, som de sociale ydelser gives efter i dag.

Det kunne også give anledning til at kikke på børnetilskuddene for at finde ud af, om det er rimeligt, at børnetilskud ydes med samme beløb uanset børnenes alder. Et barn på 2 år er måske billigere end et barn på 10 år, og vi kunne så få en mere differentieret børnetilskudsordning end den, vi har i dag.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der hersker betydelig usikkerhed i alle landets kommuner om, hvem og hvilke befolkningsgrupper der bliver ramt, hvis vi tager bistandsloven i almindelighed. Men det er givet, at det især er børnefamilierne, der har mærket sparekniven, både hvad angår de socialpædagogiske fripladser, støttepædagogordninger, medicintilskud til handicappede osv.

Jeg mener desuden, at det vil være nødvendigt med hensyn til den krisesituation og kommunernes udgifter, at man indfører retsbestemte ydelser i bistandsloven. I dag har man lagt loft over, hvor meget der kan ydes bistandssøgende, men man har ikke fastsat et minimumsbeløb for, hvad mennesker kan leve af i Danmark, og det finder jeg er ganske urimeligt. Klienterne ved ikke, om de er købt eller solgt. Med de sparerammer, der er lagt for kommunerne, ved vi, at selve ydelserne vil blive for vilkårlige, og at man efter tre måneder skal nedlægge sit forbrug til det, man regner med man skal leve for i fremtiden, dvs. at mennesker måske kommer til at leve under eksistensniveau. Det kan de mennesker ikke være tjent med. Det mener vi i SF er forkert. Derfor må der være en bestemmelse for, hvad mennesker kan leve af. Det skal ikke være en nåde eller barmhjertighed bestemt af, hvilken kommunen man bor i.